

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

Waar entertainment is de Amerikaanse politiek onovertroffen.

De inbrekers hadden ook een spion aan de overkant van de straat geïnstalleerd en die moesten waarschuwen

als er iets ging gebeuren, bijvoorbeeld als de politie kwam.

Maar die was in slaap geval.

Het is wel awesome, kan je het mij horen?

Welkom terug, Maarten Verossum, de podcast met een nieuwe aflevering.

En in deze aflevering gaan wij op verzoek van de luisteraars het Watergate-schandaal bespreken.

We konden opstemmen in de poll op Spotify en de meeste stemmen gelden.

Dus Watergate gaan we behandelen vandaag.

Watergate, ja, een interessant voorbeeld.

Amerika is een interessant voorbeeld van weliswaardig wel een democratisch systeem.

Maar waarbij de president toch wel een hele centrale en bepalende rol speelt.

Eigenlijk, ik denk als de founding fathers terug zouden komen op Ede Geluid, Rijmzinnengewijze met een tijdmachine, dat ze toch zouden zeggen, we hebben de president eigenlijk zonder dat we dat beseften een centrale plaats gegeven of ze zouden zeggen, de president heeft zich allerlei macht toegeëigend die hij eigenlijk beter niet had kunnen toereigenden.

We zullen daar straks, daar zal ik daar nog iets over zeggen, zo namelijk Imperial Presidency.

En dat is een ontwikkeling die zich in de laatste decennia heeft voorgedaan.

Het is toch zo dat de president in vrij hoge mate bepaalt hoe het systeem oogt en welke kant het systeem opgaat, dat bijvoorbeeld een volstrekte gek als Trump zo'n enorme impact gehaald heeft op de Amerikaanse samenleving en tot op zekerhoogte, op de rest van de wereld, ligt aan de, laten we zeggen, de hypertrofie, de elephantiasis van het Amerikaanse presidentschap. Maar nu even, word ik heet, daarvoor moeten we terug naar 1971.

Nixon is president van de Verenigde Staten, moet even een slokje water nemen, heb ik altijd als ik het over Nixon ga hebben.

En in het jaar 1971 had het eigenlijk niet zo best met de Amerikaanse economie en in de Opini-pijlingen is senator Ed Musky, die steeds doet hij het beter dan Nixon, de zittende president het doet in de pijlingen, Nixon is vanzelf al een licht paranoïde en onzekere figuur, dus die denkt, oh je, hoe gaat dat volgend jaar, wat 1972, is weer een presidentieel verkiezingsjaar. In 1968 was hij gekozen, de nieuw Nixon, oké, bleek ook grotendeels de old Nixon-design natuurlijk en nu wilde die dolga herkozen worden, dus de vraag was, hoe word ik met zekerheid herkozen in 1972. Dat was voor een belangrijke gedeelte een onderneming

waarbij de economie gaan manipuleren moest worden, dat heeft hij ook gedaan met succes, die herstelde zich wel en draaide redelijk in 1972, maar ja, daar had je toch nog die schijnbaar zo gevaarlijke Ed Musky. En om de democraten in de wielertereien te hebben heeft Nixon, over die we zetten zijn staf, een vrij omvangrijk apparaat opgezet om de democratische campagne in de ruimste zin van het woord en op alle denkbare niveaus zoveel mogelijk in de wielertereien te saboteren, belachelijk te maken, wat je maar wilde. Er werden inbrekers aangeworven, een publiciteitspersoneel, een hele staf, sterk en nog aanvankelijk was er een omvangrijk plan, dat we ook bij de, hoe heet het, de convencie van de democraten zouden de Republicane tientallen horen, inhuren, prostituëes inhuren, de beste die ze konden krijgen, dan zouden ze dan die

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

democratische politie mee gaan verleiden op een schip wat ze daar speciaal zouden installeren en dan zou die de laag gefilmd worden en dat zou een draba worden voor de democrat. Nou ja, dat vond eigenlijk de leider van de presidentielle verkiezingscampagne, de committee for the re-election of the president, CRP, heel makkelijk creep en ja inderdaad, het waren creeps eerste klas, maar goed, de leider van dat team, John Mitchell vond dat wel een beetje te vulgend goed en heeft ook wel wat op de rem gezet, maar toch zou er een heel, heel team in het veld staan van, laten we zeggen, mensen die bereid waren om het niet zo nauw te nemen in, in de politieke wijze van

opereren, overigens was dat al een traditie in het witte huis van niks en mijn namheid niet zo nauw, daar kwam het in grote treken op neer, maar we was bereid in feite alles te doen als dat zou kunnen leiden tot, tot betere papieren, betere cijfers en eventueel een politieke overwinning. Dus dat, dat die club ging aan het slag en een van de eerste operaties was een inbraak in het democratische hoofdkortier in Washington en dat was gevestigd in het Watergate gebouw, vandaar dat deze hele affaire terslotte de Watergate affaire is genoemd. Zodat je het al eens geweest bent is niet te missen het Watergate gebouw, het loopt zo raar rond en zo, je ziet het al snel genoeg, het Watergate gebouw, daar was dat hoofdkortier en daar hebben vijf inbrekers op een goede nacht, namelijk de nacht

van 16 op 17 juni 1971, nee, 72 natuurlijk, hebben ze daar in gebroken en zij zijn betrapt. Wij serveerden door een nachtwaker, ze hadden de deuren afgeteepen zodat je, zodat ze niet dicht konden vallen, waar dat druk bezig om documenten te kopiëren en met name ook afluisteren de apparatuur te installeren in de telefoons van het democratische hoofdkortier. Nou ja, en een nachtwaker keek naar die deuren, dat vond hij wel gek, hij had die tape eraf gehaald en toen deden die gelooft nog een rondje en zaten de tapes er weer op en toen heeft hij de politie gebeld en zijn de inbrekers die zijn ingelekt, het moet erbij gezegd worden, de inbrekers hadden ook een spel aan de overkant van de straat geïnstalleerd en die moesten waarschuwen als er iets ging gebeuren, bijvoorbeeld als de politie kwam, maar die was in slaap geval, dit is typisch zo, het zijn altijd kleine geden die je niet verwacht had, je hebt toch ook van die films waar ze iets heel complex gaan uitvoeren maar niks mee misgaat, dat je denkt ja, dat gelopen we niet en gaat altijd van iets, wel heel suf, bij zo'n belangrijke inbraakpoging dat iemand in slaap valt dan, zeker dat, ja maar je weet hoe dat is met in slaapval hier, zo slaap hebben dat je, de vijf inbrekers zijn natuurlijk terslotte voor het gerecht gebracht in staat van beschuldiging gesteld, het had natuurlijk toch wel opzien gebaard dat er vijf inbrekers in het hoofdkortier van de democratische partij waren betrapt, ik geloof dat ze voor het eerst voor de rechtbank verschenen in september en toen is de Washington Post al begonnen met ja kritische stukken te schrijven

over, over de campagne die de republikele klabblijkelijke bezig waren te voeren en dat zijn de bekende Woodward en Bernstein, die hadden al in dat jaar 72, hadden zij al bewezen dat er financiële lijnen liepen tussen de inbrekers aan de ene kant en de verkiezingscampagne van niks en aan de andere kant, dus dat dat één systeem was klabblijkelijk en ze hadden ook al van alles onthuld over die zonderlengers sabotage praktijken waar de republikele zich schuldig aan maakten of

nog wilde maken, ik moet er nog bij zeggen dat de ondertussen natuurlijk de presidentiele campagne liep, de verkiezingscampagne liep, de democratische kandidaat was McGovern,

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

zwakke kandidaat, die heel makkelijk als links kon worden afgeschulden in een hippie kandidaat, liepen die kandidaat hadden ik mee, in feite heeft niks en in '72 een verpletterende ruime overwinning behaald op George McGovern, waarbij je nog te meer denkt, het was helemaal niet nodig geweest, al die rare praktijken die die die campagne onder ons aan het uithalen was, was volstrekt volstrekt overbodig, maar goed dus ook op die berichtgeving in de Washington Post daar werd eigenlijk helemaal geen acht opgeslagen, niemand zei van nou gaat dit zijn toch wel hele rare toestanden, hoe is dit mogelijk, niet waar dat de presidentiele verkiezingscampagne in feite is van criminele onderneming is, dat is toch te gek voor woorden. De slotte zijn de vijf inbrekers die komen voor het gerecht, voor in een rechtszaak, die start aan het begin van '73 en al die vijf inbrekers waren duk om gekocht en onderdruk gezeten, denk ik gewoon, je moet ze snel mogelijk bekennen, zodat het ze snel mogelijk achter de rug is, je moet allerlei contact met de presidentiele verkiezingscampagne, je moet je glad wel hard aan het kennen, ja wij zijn, je wordt gestraapt, je moet waarschijnlijk het gewangen in, maar wij zullen je financieel steunen. Nou, zo gezegd, zo gedaan, maar op het laatste moment schrijft één van de inbrekers, maar kort, een lange brief aan de rechter, de rechter heette Serica, S-I-R-I-C-A, een beroemde rechter geworden daardoor. En in die brief schrijft, schrijft me kort, u wordt bij de neus genomen, dit is eigenlijk een hele inbrekerij en alles wat er mee samenhangt, dat is een onderdeel van de presidentiele verkiezingscampagne, C-R-P Crip, die zijn schuldig en de hooggeplaatste figuren in het winterhuis hebben hier direct mee te maken en zijn hiervoor direct verantwoordelijk, daarmee eigenlijk ontplofde zaak, want dan is het begin van een langdurige steeds verder lopende ontploffing, wat het is niks en wel al heel snel duidelijk dat die eigenlijk zijn hele staf die moet eruit, dus Ehrlichman, Holden, men al zijn topadviseur, het personeel, John Dean, die zijn juridische adviseur was, die worden allemaal ontslagen of liever gezegd, die vroegen om ontslagen vanwege familieomstandigheden, je weet hoe dit soort van dingen altijd ingekleed worden. Zo gezegd, zo gedaan. Ondertussen is al de senaat gekomen tot de oprichting van een commissie, die moet onderzoeken welke wonderlijke praktijken de presidentiele verkiezingscampagne wel niet heeft ontwikkeld in '72, ondertussen is niks en gewoon begonnen aan zijn tweede termijn, maar hoe het probleem wordt, groter en groter, die commissie, die senaatscommissie, die houdt openbare verhoeren, ik moet je zeggen, ik was toen in de Verenigde Staten en die verhoeren die werden geleid door meneer Sam Irvin, een hele bejaarde zuidelijke senator, punt van een zwart-wit kwestie niet helemaal koosje, maar toch hij deed dat fantastisch goed en ik ging ook vaak middags luisteren, want er was daarin waar ik toen dat onderzoek deed, dat is in Medesnoorskonsen,

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

dat is een hele grote universiteit en daar was zo'n, ja moet je dat zeggen, zo'n studentencentrum en daar was altijd een zaal en stond die tv aan, zwart-wit tv en omdat de volgende was geweldig, want elke keer als er iets negaties werd gezet over niks en er ging een jaarlijkse hoop en zo, het was een, je kon zien dat die verhoeren van die commissie echt spectaculair maakten.

En wat maakte die begeleider zo goed?

Die Sam Irvin, die was de voorzitter van die commissie en dat deed hij fantastisch.

Maar wat deed hij dan?

Ja, wat deed hij, hij speelde de eenvoudige jurist die niet begreep wat hier, wat hier gaande was, maar die ondertussen had gewoon een Harvard gaan studeren, hij wist heel goed wat hij deed.

Ja, want hoe zal ik kijken even naar een plaatje van Sam Irvin, dan weet je het wel eens een beetje. I'm just a simple country lawyer, zijde hij altijd wat hij helemaal niet was in feite.

Maar goed, in de loop van die verhoeren ontplofte een nieuwe granade, want ik geloof dat het Butterfield was, ook een van de tweede echelon medewerkers van president Nixon,

liet zich ontvallen, dat alles in het witte huis en alles in de, weet je het, in het Oval Office, dat dat opgedomen werd, dat er een bandapparaat wat door een stem geactiveerd werd begon te lopen,

zodra daar iemand daar in kon. Ja, je begrijpt, toen was het natuurlijk, en toen was het weer los, want iedereen wilde, iedereen wilde die bandjes horen. Wat staat daarop, wat is er gezegd?

Want ondertussen was het natuurlijk, de centrale kwestie was geworden, wist Nixon ervan, of wist hij er niet van?

Kijk, hij heeft al zijn ondersteunende personeel ontslagen, die allemaal, nee, we hebben dat gedaan, nee, nee, dat klopt.

Maar wist de president ervan, ja of nee, en die bandjes, die zouden in principe uitsluitel kunnen geven,

kijk, ook de BNB is toch door de volgelsledig getroffen, dus daarom had ik dat ze niet discrimineren op het punt van,

poep merk, poep op de auto.

Ehm, wat is het, IX, eh, terug naar de bandjes.

Nixon, Nixon's minister van Justitie, die was natuurlijk ook zorgelijk bestemd over deze gebeurtenissen,

en die had een special prosecutor benoemd, zeker Archibald Cox.

En ook natuurlijk Archibald Cox zei, special prosecutor, ik wil graag die bandjes horen, maar Nixon zei, nee,

die bandjes, die gaan geen horen, nee, dat gaat niet, dat gaat niet gebeuren.

En dat is een aanleiding dan, en hij groeit die Archibald Cox, die groeit hij eruit, die ontslaat hij.

Maar ja, dan moet zijn minister van Justitie, die heeft de special prosecutor benoemd, die neemt ontslag.

Kortom, het ontwikkelt zich weer verder, het verrafelt weer verder.

De slotte gaat Nixon toch onder hoge druk akkoord, en zegt hij van, oké, ik zal, ik geef de bandjes.

Maar dan worden de bandjes beluisterd, en het is wel duidelijk dat de bandjes bewerkt zijn,

en dat diverse passages van de bandjes zijn verwijderd, waardoor eigenlijk het hele effect van de bandjes

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

nog erger wordt dan het misschien al geweest zou zijn als, over de bandjesbleken, dat je van tevoren kunnen weten van een verbijstigende banaliteit en stompzinnigheid en zijn al een vloek van Nixon.

En je had dat, dat Expretive Delete, het redden ze te, en dat was vuk voor en vuk na, en allemaal clotheshack en bastards.

Kunnen we dat nog luisteren, is dat het online?

Ik neem aan dat dat een deel van de bandjes nog steeds online zal staan. Ik heb er nooit meer naar geluisterd,

moet ik zeggen, maar dat zal als wel dit soort dingen verdwijnen, nooit eigenlijk online.

Dus ja, nu is er ondertussen een tweede proces opgestart, dat namelijk in het huis van afgevaarderde,

heeft de juridische commissie besloten om een proces te starten, wat eventueel zou kunnen leiden tot impeachment kan.

Het is nu zo erg evident geworden, het is ook duidelijk dat de president er wel degelijk van af is, en wat eigenlijk ook mede geholpen heeft, want dat is in de midden ik altijd heel erg, om de procesgang te verduisteren, om mij te laten plegen door zijn medewerkers, nou kortom, hoe heet het ook weer, daar is een term voor, niet waar te hinderen van de rechtsgang, dat is zeer strafbaar in de verenigde staat, ook wel begrijpelijk.

Dus ja, daar gaat nu een commissie aan de slag om uit te vinden of eventueel niks een impiest kan worden.

En ter stotte die commissie die we zien, dan zitten we ondertussen alweer in 2000, maar natuurlijk in 19,

dit allemaal was 1933, dan zitten we 1974, en dan komt het impeachment proces,

komt op gang, het huis maakt articles of impeachment, een stuk of drie, ook een aantal die je net niet halen,

en je moet bij dit alles beseffen, dat heel anders dan nu, hadden de democraten zowel in het huis, als in de Senat een vrijruimen meerheid, en ook niks eens herverkiezing hadden niet toegeleid, dat de Republikeinen in één van beide huizen een meerheid zouden hebben gekregen, die hadden ze niet,

en dat betekent natuurlijk ook dat het er in feite anders uit zag, dan het er bijvoorbeeld nu uit zou zien,

nu dat de Republikeinen veel vaker een meerheid hebben, of in de Senat, of in het huis, dat was toen geen sprake van, dat zou nog een hele tijd duren voordat het in feite zoveel was, bijna 20 jaar in feite.

Dus ja, nu is de vraag, wat gaat de Senat doen?

Het impeachment proces is zo, dat het huis klaagt aan, en maakt articles of impeachment, en de Senat zit als rechtbank, en die Senat zit als rechtbank onder leiding van de opperrechter, van de belangrijkste rechter in het Supreme Court, dat is de rechter in het proces, maar de president,

mocht die beschuldigd worden, die moet met twee derde meerderheid beschuldigd worden, wat natuurlijk dat is lastig te realiseren, maar toch is het al vrij snel duidelijk, dat die meerderheid of die minderheid niet zal halen, dus dat er meerderheid is voor zijn impeachment,

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

en voordat het zo ver komt, is niks te slotte afgetreed.

Begin augustus 1974, dat is niks aan afgetreed.

Ik had nog een lauwe, mayante toespraak gehouden, warm, not a croak, en ja, was wel een croak, dat was eigenlijk het probleem van Nixon, dan volgens zijn vice-president op Gerald Ford, die afhankelijk enorm populair is, maar Ford worstelt natuurlijk met het probleem wat met Nixon te doen,

dat niks een schulder is, is zo klaar als een klotje, maar wat moet ik ermee?

Moet dat tegen Nixon een proces gevoerd worden?

Dat kan jaren duren, zoals zich met hand en tand verdedigen,

dat kan in feite de hele politiek blokkeren voor Wendic, hoe lang, weet je wat, ik moet hier vanaf.

Dus wat doet hij? Hij spreekt een full pardon voor Nixon uit.

Gerald Ford was heel populair bij de start, geloof 79% goedkeuring,

en het pardon was zeldzaam inpopulair, men had toch het gevoel, ja, alle schulderen zijn, want vrijwel al die medewerkers van Nixon zijn vroeg of laat in het gevang terechtgekomen, meestal met hele beperkte straffen moet ik erbij zeggen, bijvoorbeeld de campagneleider John Mitchell,

heeft er ook een paar maanden vast gezeten in zo'n low security prison,

dat weet niet precies hoe fijn het leven daar is, maar goed, dat schijnt enorm mee in ieder geval,

en is al heel vroeg weer losgelaten, ook die anderen hebben bepaald geen jaren gezeten,

maar ze zijn wel allemaal in het gevang terechtgekomen. Dus ja, dat was natuurlijk wel onrechtvaardig,

dat is zeg van dit hele spul, van deze belachelijke en in feite totaal overbodige

vertoning er was met ruime meerheid gekozen, en heeft dus niet waardoor deze wonderlijke

methode zijn eigen ruik te ingegooid, dat is de watergate afher, waarin ook die gereeds genoemde Woodward en Bernstein, daarvoor heb ik ze niet genoemd, was in de post-reportation...

En in het begin heb je ze genoemd? Ja, die heb ik genoemd en die hadden eigenlijk,

al die tijd hebben die de zaak gevolgd en kwamen die steeds met nieuwtjes,

achteraf bleek, over de 30 jaar later, ruim 30 jaar later bleek dat de onderdirector van de FBI

te zijn, die zetten dat toch ook een geradie in buiten, dan ontmoeten ze elkaar in een parkeergarage

waar ook een bord op bevesteld is, van hier was diep throat, heette hij, en anonieme informant,

die in feite dus de onderdirector van de FBI was, dus die wist er wel wat van.

En hoe heeft zijn identiteit uiteindelijk bekendjids gekregen? Doordat, ik geloof hij zelf,

hij was toen heel oud begin van de nieuwe eeuw, zou ik me zeggen, en of hij nou zelf bekend heeft gemaakt,

dat hij het was, veld, heette hij, F-E-L-T, dat weet ik, het kan ook zijn dat hij al dementierend was

en dat zijn familie bekend heeft gemaakt, dat hij in feite de informant van Woodward en Bernstein was,

die zijn toen ook de beroemdse journalisten, alle tijden geworden, althans gedurende enige tijd.

En er is ook een heel succesvolle film gemaakt natuurlijk, het titel Olde Presidents Man,

door een meer peculiar bekende regisseur, en een hele interessante film in de zin dat het een prima film is,

maar als je de zaak kent, dan is die op heel strategische momenten als het ware ingedeukt,

ze hebben stukjes weggelaten, dus het is zeer overtuigend de film, echt een goede, spannende film,

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

maar tegelijkertijd zie je hoe de historische werkelijkheid op subtiele wijze is aangepast aan de ijzen die een film nu een maand stelt.

Nu de vraag, hoe is dit in godsnaam mogelijk geweest, dat een Amerikaanse president in feite een soort crimineel organisatie opgetuigd heeft

om ervoor te zorgen dat hij met zekerheid zou worden herkozen, daarbij eigenlijk uit het oog verliezen dat hij waarschijnlijk

zoveel herkozen zou zijn, maar goed, dat is typisch niks, een schrokje waar, ja, je ziet het, ik hoef maar niks te zeggen,

ik heb een schrokje water nodig, dat is typisch niks, niks was natuurlijk onzeker vanzelf, paranoïde, had een minder waardigheidscomplex echt van, van wanneer tot Tokyo, dat was verschrikkelijk gewoon,

dus daaruit kwam dat deels voort, maar misschien is wel de hoofdoorzaak van het, van de problemen, dat hele idee van de Imperial Presidency,

dat de president zichzelf zo belangrijk vond, niet waar, dat hij vond dat hij alle recht had om dit soort van dingen te doen,

al was het maar alleen om herkozen te worden, niks en heeft ook wel eens voorgesteld, zou het toch niet mogelijk zijn,

dat ik wat meer tijd krijg dan twee termijnen, misschien zo'n derde termijn voor iemand die zo fantastisch is als ik,

zou dat nog niet zo gek zijn, maar goed, daarvan is het, daarvan is het allemaal niet gekomen,

en dat heeft te maken met die, met die vergrote rol van de president, die eigenlijk een toenemende mate,

als je kijkt naar presidenten in de 19e eeuw, nou niet naar Lincoln natuurlijk, maar met andere presidenten,

dan heb je niet het gevoel dat ze een zo dominante rol hadden in het politieke systeem,

en dat heb je in feite in de vorige twintigste eeuw, hoe heb je nog twee heel dominante presidenten,

dat is de Roosevelt, de neef van de latere Roosevelt, de oom van de latere Roosevelt,

en natuurlijk Wiltsen vanwege de eerste wereld te horen, maar bijvoorbeeld de president Harding

en Hoover en Coolidge in de jaren twintig, die speelde helemaal niet zo, de imperial president,

die zag dat eigenlijk niet zo zitten, hij was dan ook weer, die was dan ook weer, ja, Coolidge

geloofde idee elke dag een dutje, een langdurige dutje, en wat wel kritiek op, zei hij van de

belangrijkste wat een Amerikaanse president kan doen, hij zag niet teveel met de zaken bemoeien,

daarom doe ik altijd een dutje. Nou, daarna kon Franklin die Roosevelt, en die heeft natuurlijk

in allerlei opzichten de fundamenteën gelegd voor de imperial presidency, omdat hij is veel langer

dat president is geweest dan alle anderen, dat is ook de reden dat daarvoor een abonnement is

gekreëerd,

dat dat niet meer kon, en die natuurlijk een enorm dominante rol heeft gespeeld in het hele

politieke proces in de jaren dertig en in de jaren van de Tweede Wereldoorlog, maar in april 45

overleden, en vanaf dat moment eigenlijk, niet waar wordt die president ook door allerlei

intellectuele

waarnemers van het Amerikaanse politieke systeem als de absolute centrale dominante figuur van

democratische kanten en ook door democratische intellectuele, is bijvoorbeeld aanzernauwe

systematisch

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

becriticeerd, want die speelde die rol niet, die speelde die rol niet van de allesbeheersende regisseur, de man die alles bepaalde sterker nog aanzienlijk was er een meester in om een suggestie te werken dat hij eigenlijk niks deed, en dat zijn medewerkers dat hij het belangrijkste werk deed, dus dan bij ook persconferenties werd er met een vraag gesteld over de buitenlandse politiek, zei hij, daar weet ik eigenlijk niet zo heel veel van, dat moet je aan Dulles graag, hij wist er hartstikke veel van, maar het was een meestelijke techniek om, laten we zeggen, een beetje boven de wateren te blijven zweven, maar daarmee, en dan komt Kennedy, en Kennedy had al die boekjes gelezen over hoe je een machtige president moet zijn, hoe zie je je flitsend beleid kom maken in de wambochanger, en nou ja, je begrijpt al die, dan komt ook die hele machinery op gang, om een romantisering van Kennedy, de jonge helts, wat weet je, het ook weer, het ook weer, het ook weer dat het koning Arthur gedoe, de ronde tafel, allemaal genieën bij elkaar, en kijk wat een puinzois ervan hebben gemaakt, althans in Vietnam dan, ja, en niks en was daar natuurlijk diep van onder de indruk, niks en was ook van een beetje een eenvoudige boerenlul, en hij was, voelde zich altijd minder waardig ten opzichte van, zeg maar, het democratische establishment, de Kennedy typisch, ja, misschien dat dat hem er toegebracht heeft om deze wonderlijke technieken te gebruiken, dat je dat ook zelf niet in ziet, dat je tenminste enorm risico's loopt, ja, dus de man die aan de overkant van een stratenboel in de gaten gehouden valt te slaap, he, en de inbrekers hebben niet in de gaten dat Nachtwaken die tepjes van de deuren heeft gehad, nou, en kortom, het is een langer stroom, niemand wist van die tepjes van het, alles dat alles werd opgenomen, tot die butterfield zich minder meer versprekte, zeg maar, ja, er liep een bandje, dus we, in principe, moesten ergens opgenomen zijn, nou, he, kortom, je weet nooit wat er fout kan gaan. Hoe werd duidelijk dat er genoeg knoed was met die tepjes? Ja, dat konden de technische tepe technici, zij hebben, ja, dat dat er zitten zoveel rare momenten in, daar moet geknoed zijn met de tepjes, ja. En toen kreeg hij eerst nog de secretaris van niks in de schuld dat ze de tepjes niet goed bediend had of zo, maar het was er wel vrij snel duidelijk dat er met die tepjes geknoed was, en dat de pijnlijkste passages waren verwijderd, eigenlijk ook weer vrijstom. Niks en heeft ze toch met hand en tand verzet, ook tegen de hele proces, misschien had hij meteen in het begin moet zeggen, sorry, maar ik heb me vergist, ik heb een verschrikkelijke spijt van, enzovoort, he, is het niet zo dat bij drama's dat je dus niet in de vlek moet vrijven, zo is dat, toch? Zeg gewoon, ja sorry, er zit een vlek jongens, maar dit meer kan ik er ook niet aan doen. Daar blijft allemaal speculatie achteraf, laten we zeggen, het is stommer dan niks en het gespeeld heeft was niet mogelijk geweest, en hij is al een tijdje, hij is toch in paniek gekomen, dat begrijp ik allemaal ook wel, en ja, ter slot is hij gesneuveld. Het vervolgens wel geweest dat, zodra de republieken die mogelijkheid hadden, dat dat hele idee van impeachment, dat dat boven de markt is blijven

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

zweven, het is duidelijk dat de republikijnen dachten, we krijgen jullie nog wel eens te pakken, daar komt een moment en dan betalen we dit volledig terug, dat jullie zo'n prachtpresident aan de kloot hebben geholpen als die niks en die daar de hele rechtse was in leven aan rehabilitatie gewerkt heeft, dat heeft geluid natuurlijk tot de impeachment van Bill Clinton, van iedereen wist dat het niet zou werken, maar wat natuurlijk toch wel beschadigend is geweest, dat de hele Monika de Winskiezaak ook wel en beschadigd heeft, heeft overigens ook de republikijnen beschadigd, maar het was in het Amerikaanse systeem veel schadelijker om de president te beschadigen dan om een aantal leden van het huis of heeft veel senatoren te beschadigen en nu, nu, ja, het wordt het tegen Trump zijn twee impeachment zaken gehouden waarvan je kunt afvragen, hoe verstandig is het om dat te doen als je absoluut 100% zeker weet dat de Senaat de zaak niet eens in behandeling zal nemen en sowieso als ze dat ooit al zouden doen, niet waar niet met een twee derde meerderheid hun eigen president zouden wegstemmen, dus ik, dat was, dat leek mij niet, ook je holt natuurlijk ook het instrument van impeachment hol je uit. Dat was ook nog een Saturday Night event toch, welke rol heeft dat gespeeld? Ja, dat is toch, dat is de Saturday Night Massacre heet dat, dat is dat moment waarop niks een Archibald Cox ons laat en dan, dan zegt de minister van Justitie dan stap ik ook op en dat is de Saturday Night Massacre. En is er ook nog een lijstje te maken van het, wat het huis van afgevaardigde daarna heeft gedaan tijdens dat impeachment proces? Zeker, die hebben die articles of impeachment opgesteld, hinderen van de rechtsgang, gebruik van onjuiste methode, dat waren ook drie articles van impeachment zijn gebruikt tegen niks en maar goed, het is nooit tot de rechtszaak gekomen in de senaat. Omdat die al vertrokken was. Terkens nog, het was Barry Goldwater die op bezoek is te gaan bij Nixon en heeft gezegd minister president, you don't have the votes, dan aanzelt die nog een dagje geloken, dan beseft hij het is gebeurd en dan. Houdt hij de eer aan zichzelf? Ja, houdt hij de eer aan zichzelf. En hoe werd dit gefinancierd, waar er bepaalde fondsen voor opgezet om dit allemaal te bekosten? Ja, hoe je vaart had ik misschien meteen moet je zeggen. De campagnefinanciering van Nixon's reelection campaign, dat van crimineel gesproken, dat eerst werden die bedrijven behoorlijk onderdruken gezet en te slotte, was het een soort rof, een soort financiële rofcampagne. Je moest geld geven, want anders weet je op andere manieren gehindert. Nee, het was echt, het waren methoders die op een enkele wijze ooit te billen zijn. Kijk, sowieso is de financiering van Amerikaanse politiek de drama, vooral omdat het zo enorm duur is, omdat er zo enorm veel geld omgaat in dat systeem, met alle gevolgen van die natuurlijk. En de macht die de grote geld geven ze in dat systeem ook hebben. Het Amerikaanse politiek, ik moet er wel bij zeggen, terugdenken het aan mijzelf en zitten daar in die studentensociëitijd in de medicene. Qua entertainment is de Amerikaanse politiek onovertroffen. Ook de Sant is met die afschuwelijke kindertjes en hier nog afschuwelijke vrouw, het is een en ook de impeachment en monikale winst, het is puur als drama. Je hoopt dat Netflix er nog een fantastische

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

serie van, als je dat over Elisabeth kunt doen, dan moet je er ook over de Amerikaanse politiek sinds de dood van Kennedy ook een magnifiek drama kunnen schrijven, magnifiek. Dat is natuurlijk ook de dubbelheid die daarin zit. Ik heb er ook wel van de impeachment van Bill Clinton, heb ik vol opgenoten, durf het nauwelijks te zeggen, maar ook die toespraken god, ik ben nou de naam van die senatorvrede die Clinton verdedigde, een magnifiek toespraak. Ik geloof dat hij een rolstoel zat, het was indrukwekkend. Dit is entertainment op top niveau, want het gaat ook nog over macht en invloed. Het systeem van een belangrijk sanatie op deze planeet, voor zo lang is dat duurt. Ik moet bekennen, het is verschrikkelijk, ik heb er erg van genoten. En je was toen je vertelde...

Het is goed dat ik van de kraan ook erg genoten heb.

Wat was het betekend voor de publiek opinio, want je was dat toen?

Ja, het was wel vrij interessant eigenlijk. Er werd veel over gepraat. Ik heb toen zo'n reisje gemaakt, ik had geld over, dus ik heb een enorme trip door Amerika gemaakt.

Het was natuurlijk vaak zeker bij de benzine-sissons, als je hier staat, als Montana en zo kwam of Idaho, en zo'n uitje dat er een buitenlander aan de pomp kwam. En ze vroegen eigenlijk met enige regelmaat wat ik daarna van vond. Nog de merken, van Europe, hoe vindt u nou dat dit gebeurt? Dat zijn natuurlijk altijd van, ja, het is belachelijk dat het kan gebeuren, het is druurig dat het gebeurt is. En dan zijn ze natuurlijk meestal, want Montana, Idaho, die hadden allemaal

op niks gestemd van, ja, we hebben op hem gestemd, maar we wisten niet dat het zo was, het was toch weer anders dan bij Trump. Trump is politiek gesproken, zeker even crimineel als niks, dat twijfel ik geen moment aan, maar daar staan ze veel meer achter, ik heb je toch van die cowboy, de Dino cowboy in Wyoming verteld, dat ik volgend jaar heb gestemd, nou ja, hij woont het voor Trump, hij is een total idiot, dus hij is eigenlijk natuurlijk, ja, hij ziet dat, wat dat is, ongetwijfeld, waarom heb je daar niet op de andere vent gestemd, op Joe Biden. Joe Biden, Joe Biden is

een enemy of the American state, never vote, enemy of the American, ja, dat werkt, hij is daarbij uitgepraat, hele hardige mannen over, die hebben je, je versnellingen staan, had hij een groot gewier

liggen, oh ja, ja, maar waarschijnlijk voor de godemmer, Aircoons. Kun je nou zeggen dat het watergeedschandaal de Amerikaanse cultuur en het vertrouwen van het volk in de politiek veranderd

heeft blijven? Ja, dat denk ik wel, hij heeft een bijdrage gegeven aan een veel langerlopend en structureel proces, waarbij in Amerika, maar even goed in Europa, het vertrouwen in de politiek enorm is afgenomen. Het vertrouwen in de Nederlandse politiek toen Drees tot 10 jaar zat, dat was enorm. Het vertrouwen wat er nu is, is natuurlijk veel en veel beperkte, verstandige mensen hier dan weet je over nadenken, begrijp je wel dat het minder ergens dan het soms geserveerd wordt is zijn, maar ja, wereldwijd is in alle democratie, het vertrouwen in de democratie veel minder geworden, want daar ook dat alle ondemocratische figuren natuurlijk mooie sier maken door altijd te beloven dat alles wat er mis is in de democratie, dat gaan ze even helpen, de erderhands en de orbans van deze wereld en vaak populistische leiders, vaak polarisaties en deelstuk ook het werk van politieke leiders die profiteren van polarisatie nemen er door hand weer. Ja, wat is dan de erfenis van Wallergate? Nou, die is wel negatief denk ik, dat dat u behoudt kan

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #423 - Watergate: Machtsmisbruik en corruptie op hoogste niveau

en dat de republikeine overduwend zit te wachten op een kans om wat nu ook bij de tussentijdse verkiezingen, vorig jaar in november, we riepen ook al, republikeine, hij wil impeach Joe Biden, ja, want dan Joe Biden weinig, de impeachie zoveel is wel duidelijk. Zijn we weer terug bij Joe Biden, die het er dus in de onderhandelingen over het creditlimiet prima heeft afgebracht, dat was wel iedereen het over eens, dat hij eigenlijk, iedereen dacht hij gaat dat dik verliezen, het valt erg mee, eigenlijk heeft hij de ultra-rechtsfactie van de republikeine verloren in dit drama, dat überhaupt dit drama elke zoveel jaren noodzakelijk is, dat is natuurlijk belachelijk, dat is lachwekkend, geeft nog eens de ingrijpende, ook structurele incompetentie van het Amerikaanse politieke systeem weer, maar toch, Joe Biden heeft het er voor deze gelegenheid goed vanafgebracht, ik kom me best begrijpen dat hij heeft uit het overlovers een toespraak gehouden om nog weer eens te laten zien, dat je met verstandige onderhandelingen van alles kon bereiken. Tot zover deze aflevering, vond je het interessant, volg ons dan in je favoriete podcast app door te klikken op het plusje of op volgen of op abonneren, dan krijg je nieuwe afleveringen van zelf weer te zien in je fiets. Dit is Enderland, dat is de eerste aflevering van dit. Dit is entertainment op topniveau. Het Russische geweld door de jaren heen en hoe het toegenomen is na de val van de Sofjetunie. Daarover vertelt Maarten Verrossum in een gloednieuw luisterboek. Twee uur lang, college van Maarten. Download het luisterboek via de link in de shownotes.

Waarom het belangrijk is om voldoende slaap te pakken en waarom je je mobiele telefoonsnachts niet op je nachtkastje moet leggen. Daarover hoor je nu de podcast C Level. De link naar de aflevering vind je in de shownotes.